

Když se matka podívá do dětského pokoje, vypadá všechno O.K. Dcerka sedí u počítače, na obrazovce veselé komiksové postavičky běhají přes menu a dvě klubka vlny se mazlí. Když se klikne na Knuddels.de, vypadá všechno ještě v pořádku, rychle se to ale změní, když se klikne na „Under 18“ – tedy pod 18. Původně se tam měli setkávat týnedžři, aniž by je otravoval tatínek nebo maminka. Teď se tam ale objevují zákazníci, kteří zápasí spíše s vypadáváním vlasů než s prvním porostem na bradě – a místy jako byste byli na štyrchu prostitutek. (Knuddeln v souvislosti s dětmi znamená objímat se, líbat.)

Pro rodiče, psychology a policii jsou tyto zcela nekontrolovatelné kontaktní burzy přímo hrůza, ochránci dětí žádají nasadit na internet moderátory, kteří by předem četli všechny kontaktní stránky, a žádají přísné oddělení na chatu dětí od dospělých. Jenže to je většinu zprostředkovatelů finančně příliš náročné – a proč také, oni nejsou povinni držet toto bahno před dětmi a ohánějí se neexistující „regulovanou samoregulací“. Stále více hlasů se ale ozývá, že nestačí jen spoléhat se

kontaktní místo velmi často. Protože existuje jen malá kontrola, tak téměř každý druhý mladý člověk (45 %) slyšel v „cyberspace“ na svou adresu nejrůznější sprostoty nebo byl sexuálně obtěžován.

„Právě fóra na chatování speciálně pro děti se stávají pastí. Zde dostávají pachatelé své oběti přímo na stříbrném talíři,“ říká Beata Schöningová, zakladatelka sdružení na ochranu dětí „Netkids“ (Děti sítě). Moc dobře ví, o čem mluví, sama si klikla do virtuálních setkání dětí, jako jsou „MarieClaire13w“ nebo „Leila12“. Už pět let jezdí po SRN s přednáškami a odbornými filmy, které mají poučit děti, učitele, ale především rodiče. Například aby se děti ne bavily na takových stránkách, jako jsou BoyfürneNacht (Chlapec na jednu noc) nebo Nimmich (Vemsi mě).

Jedna britská studie loni zjistila, že si jen sedm procent tamních rodičů uvědomuje, jakým nástrahám jsou jejich děti na internetu vystaveny. A pro otce a matky, kteří ještě včera mysleli, že všechny kamarády svých dětí osobně znají, jsou přednášky Schöningové šokem. Dosud pořádali narozeninové oslavy svých dětí, měli kontakt na spřátelené rodiny, odvážděli nebo odváželi syny a dcery ze sportovišť. Teď jsou hrdí na to, jak to jejich potomkům jde i na počítači. O pochybných přátelích na síti neměli potuchy. Jenže:

● V prosinci 2002 je dvanáctiletá dívka z Braunschweigu svým „přítelem“ z chatu znásilněna.

● V roce 2003 se zachránil dvě čtrnáctileté holky jen taktak před jedním ženáčem, který je chce zneužít pro pornosnímky.

Už jsou zase u počítače

**KYBERNETICKÝ SEX
V DĚTSKÉM POKOJI**

Chatující děti si často neuvědomují, že zvoní alarm

na dobrou vůli internetové lobby, ale že musí mít policie právo kontroly a zasahování a následné odhalení pachatelů. Směrnice EU o tom už existuje.

Od roku 1997 pracuje v Německu FSM (Freiwillige Selbstkontrolle Multimedia–Dienstanbieter – Dobrovolná sebekontrola poskytovatelů multimediálních služeb), ale jak píše německý tisk, toto sdružení se věnuje spíše jen péči o image on–line ekonomiky. Pracoviště FSM, na něž je možné se se stížností obrátit, je většinu lidí neznámé.

Naprostá bezpečnost dosud neexistuje, říkají odborníci a někteří z nich pracují na jiném typu volání o pomoc.

Podle některých studií loni až 48 % Němců ve věku 12 až 19 let nejméně jednou chatovalo a 31 % internetových surfařů používalo toto

● V roce 2004 nabízí chatový „přítel“ z Ludwigsburska 13leté dívce 5000 eur výměnou za její panenství. „Když to bylo takové množství peněz,“ ospravedlňuje později svůj čin rodičům a policii.

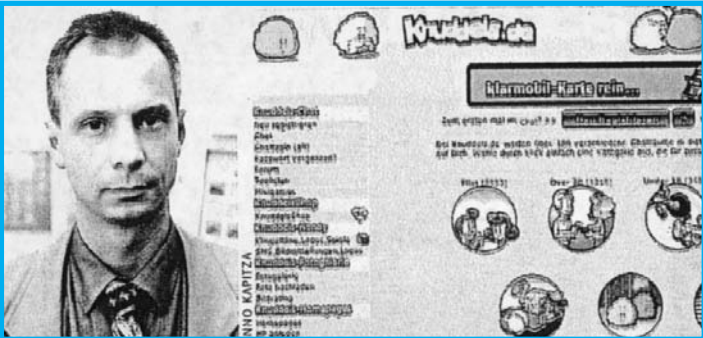
A v téže roce se stalo nejméně 10 dětí obětí sexuálního násilí převážně starších účastníků chatu.

Schöningová proto varuje rodiče, jejichž děti – převážně děvčata kolem „nácti“ – tráví denně dvě i tři hodiny kecáním na internetu v domnění, že „v chatu to je jednodušší nabalit si kluka než na školním dvoře“.

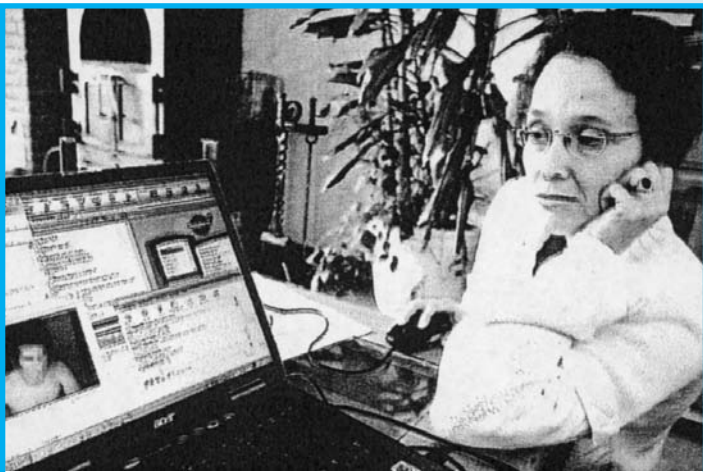
Chatování je in a kdo není drin, je aut, kdo ho neprovazuje, je mimo – a surfařky si myslí, že jsou anonymní, nic se přece nemůže stát. „To víte, že jsem často dotazovaná na tělesné míry,“ říkají dívky. A kolikrát byly vyzvány, aby se svlékly do

naha, vyfotily se a snímky poslaly, ani nepočítají. „Tyhle typy okamžitě odkliknu Ignore–Button,“ tvrdí 14letá Alex. Ale jednou přece jen naletěla. Hoch říkající si Checkaa vypadal na 18 a moc hezky. Nejprve poslal fotku z fotbalového tréninku. Po dalším popisování poslal ale svůj akt v patřičném stavu. Fotku ukázala kamarádce, zasmály se, vymazala ji, a tím to pro ni skončilo. Ale pro kolik jiných to nebezpečí pokračuje? „Děti někdy otupí a ve skutečně nebezpečných situacích neslyší zvonění alarmu,“ říká mediová psychologka Behrensová.

Výzkum, jak silně tyto zážitky dětskou duši zatíží, dosud neexistuje, ale Solrum Jürgensenová, pedagožka a terapeutka poradny proti sexuálnímu zneužívání, se obává, že děti se těchto obrazů hned tak nezbaví. Navíc jsou tyto mladí chatáři/chatařky pronásledováni pocíty

Vyšetřovatel Rainer Richard sledující internetové chatové stránky Knuddels.de

Podle ochránkyň dětí Beate Schöningové je vůle veřejnosti oznámit kriminální chování na internetu malá

viny, že byli na začátku svým způsobem aktivní a k pachatelovi se dobrovolně přiblížili. „Kdybych se matce svěřila, v životě by mě už na internet a povídat si tam nepustila,“ je jejich společný názor.

Ta špína na webu je svým způsobem tabu. Rodičům, kteří ještě včera vyprávěli dětem o včelkách opylujících květy, je ten vulgární kybernetický sex trapný – a protože sami na nic takového nenarazili, je to mimo jejich představivost. Internetové aktivity dospělých se většinou omezují na Online-Banking, nakupování u Ebay a na hledání dovolené. A i kdyby se dítěti dívali přes rameno, to neskutečné tempo dialogů a zakonspirovaných zkratk (například CS = Cybersex) by nedokázali sledovat a luštit. Takže pachatelé mají zelenou.

Na malou znalost problematiky si stěžuje i Jörg Pecanic, koordinátor policejní činnosti při Dolnosaském zemském kriminálním úřadě proti dětské pornografii. I s vyšetřovateli je podle něj třeba pracovat. A Rainer Richard, jeden ze služebně nejstarších policistů sledujících špínu na internetu, se snaží organizováním seminářů a přednášek své kolegy pro toto téma zaujmout. A oprávněně. Uvádí, že například Manuela R., když přišla na policii s informací, že jistý „Cocolinth“ se jako přítel na stránce Knuddels.de vyptával její dvanáctileté dcery na její tělesné míry a snažil se ji vylákat na schůzku a jiné dívky nabízel, zda se chce virtuálně účastnit znásilnění své kamarádky, tak pohořela. Řekl jí, že ve skutečnosti k ničemu nedošlo, aby policie musela zasahovat, tak ať „Cocolinth“ ignoruje a dceři chatování zakáže.

Policie v Dolním Sasku je však na takového chatara přísná. Když přišli na 33letého muže z Braunschweigu, vystupujícího na internetu jako „Sickter Hengst“ (Hřebec), byl zatčen a odsouzen na dva roky s podmínkou. Bylo zadokumentováno, že obsedně obtěžoval čtyři děvčata a chlapce ve věku 10 až 14 let. Když tu desetiletou vylákal na schůzku do tamního Prinzenparku, matka zalarmovala policii, a ta u muže našla kameru a robertku.

V Dolním Sasku, podobně jako v Bádensku-Württembersku nebo v Bavorsku pracuje kolem 50 policistů hlídajících a odhalujících tuto kybernetickou kriminalitu. Příliš málo na to množství temných míst na internetu, píše Der Spiegel. Přitom ani rodičovská kontrola nemůže být stoprocentní – přístup na internet je dnes na každém rohu. „Kdo své děti k práci na internetu cíleně vede a sleduje je, si nemusí dělat starosti,“ tvrdí mediová psycholožka Behrensová. Ostatně prý internet nemusí být přímo v dětském pokoji

(Kuč)

AMERICKÉ ZKUŠENOSTI

S portály pro děti a dospívající k přátelskému seznáování mají Američané podobné zkušenosti jako Němci nebo Angličané, ale také letitější. Předmětem zájmu je nyní v USA populární internetová stránka Myspace.com (Můj prostor), která se hemží pedofily a pornografií a stává se noční můrou rodičů, politiků, ochránců dětských zájmů - a teď i policie a soudů.

Děti na ní dobromyslně prozrazují své jméno, věk, bydliště, do jaké školy chodí, popisují svá hobby a své idoly. „Pedofilové se tady kliknutím účastní životů tisíců dětí, které vyžvanily dopodrobna svůj každodenní život,“ varuje John Shenan z Národního centra pro postrádané a zneužívané děti. Právě na telefonní čísla nebo e-mail této státem podporované instituce mohou lidé oznamovat podezřelé případy internetové dětské pornografie nebo sexuálního obtěžování nezletilých na sítích, jako jsou Myspace, Friendster, Xanga nebo Facebook. Za poslední dva roky bylo na ně nahlášeno 3300 stížností, ale to je jen známá špička ledovce.

Děti dostávají na Myspace rozsáhlé dotazníky, ve kterých odpovídají na otázky jako „Šla ses někdy koupat nahá?“ nebo „Rozumíš si s rodiči?“. A mládež k dotazníkům přikládá fotky v pozách, jaké by se v rodinném albu nikdy neobjevily. „Oli-zují si rty vyplázlým jazykem, protahují se před kamerou v co nejkratším oblečení,“ stěžuje si Parry Aftab z ochranné stránky dětí Wired.Safety.org.

13. ledna byla 14letá Judy Cajusteová nalezena v odpadkovém koši v Newarku uškrtená. Poté co její školní kamarádky povídaly, že se den předtím na Myspace bavila se starším mužem o možném setkání, zabavila policie její počítač. Byl ten muž vrahem? „Vyšetřujeme všemi směry,“ řekla Sharlotte Smithová ze státního zastupitelství.

Stát se účastníkem Myspace (a je jich na 60 milionů!) se oficiálně smějí mladiství až po dosažení 14 let a do 16 let se mohou pohybovat jen v tzv. uzavřených prostorech, ke kterým mají přístup jen přátelé a rodina. Ale děvčka podvádějí, například pod prezdívkou Sexy Bitch (Sexy děvka) se ohlašovala údajně 99letá Stephanie, ve skutečnosti 12letá holka. Věkové údaje Myspace zásadně nekontroluje. „Je to bezplatná služba a nikdo nemá metodu, jak na to,“ ospravedlňuje se spoluzakladatel firmy Chris deWolle.

Teď se ale zapojuje i policie a justice. Poté, co v městečku Middletown bylo nejméně sedm nezletilých dívek po seznámení na Myspace sexuálně obtěžováno, nařídil hlavní státní návladní státu Connecticut Richard Blumenthal vyšetřování. „Tato webová stránka je opravdu noční můrou rodičů,“ potvrzuje a kritizuje, že firma nedospěle nedostatečně chrání. Myspace proto nyní slibuje „zavést dramatické změny“ a třetinu svých pracovníků vyčlenila, aby vyřadili pornografické snímky a falšované profily.

Mnozí rodiče ale zůstávají skeptičtí. Když Lori Malstromová z Danielsonu objevila, že si její jedenáctiletá dcera Taylor založila na Myspace webový účet, přijala drastická opatření. „Okamžitě jsem dceři její webový profil zrušila a ukázala jsem jí stránky s usvědčenými sexuálními pachateli v našem Connecticutu,“ říká. „To zapůsobilo.“

John Shenan z Centra pro postrádané a zneužívané děti před tablem pachatelů

